

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

Alone in the Night

Holly Webb

Text copyright © 2009 Holly Webb

Copyright ilustrații © 2009 Sophy Williams

Editie publicată prin înțelegere cu Stripes Publishing Ltd., Londra

Editura Litera

O.P. 53, C.P. 212, sector 4,

București, România

tel.: 021 319 63 90; 031 425 16 19;

0752 548 372

e-mail: comenzi@litera.ro

Star, o pisicuță singură în noapte

Copyright © 2018 Grup Media Litera

pentru versiunea în limba română

Toate drepturile rezervate

Traducere din limba engleză: Mirella Acsepte

Editor: Vidrașcu și fiii

Redactor: Aloma Ciomâzgă-Mărgărit

Copertă: Andreea Apostol

Tehnoredactor: Ofelia Coșman

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Star, pisicuța singură în noapte /

trad. Mirella Acsepte – București: Litera, 2018

ISBN 978-606-33-3037-7

I. Mirella Acsepte

82-93-34=135.1

778.534.6

Holly Webb

STAR, O PISICUȚĂ SINGURĂ ÎN NOAPTE

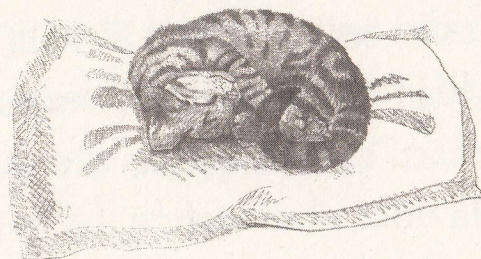

Ilustrații de Sophy Williams
Traducere de Mirella Acsepte

LITERA®
București
2018

Pentru Tom

Capitolul unu

–Jasmine, grăbește-te! O să întârzii la școală!

Mama se uită la ceas, apoi la copiii care treceau în grupuri pe la capătul străzii, îmbrăcați cu aceeași uniformă pe care o purta și fiica ei.

Jasmine ridică privirea.

–Of, voiam doar să îl salut pe Tiger, mami!

Un motan roșcat, cu blana vărgată, cocoțat pe un gard de piatră, își lăsă capul în jos, să fie mângâiat după urechi. Apoi se ridică în picioare și se aplecă din nou, căutând să se lipească de bărbia fetiței. Jasmine citise o mulțime de cărți despre pisici și știa că Tiger nu voia doar să se răsfete. Își imprima mirosul pe pielea ei. Dar și asta era destul de drăguț. Toate pisicile de pe stradă o iubeau pe Jasmine – și tocmai de aceea îi lua atâta timp să ajungă la școală.

– Jasmine, am plecat de zece minute de acasă și n-am trecut nici de casa vecinilor! oftă mama. O să *întârzii!*

– Îmi pare rău, mami, spuse Jasmine și zâmbi ca să se scuze. Hai să ne grăbim! Își ridică de jos ghiozdanul, dar

🐾 STAR, O PISICUȚĂ SINGURĂ ÎN NOAPTE 🐾

imediat se opri din nou. Vai, mami, uite! La fereastra casei de alături!

Fetița își îndreptă atenția spre casă.

– Ah, o pisicuță!

– Mami! E o pisicuță *superbă!* N-am mai văzut-o până acum. Tu știai că noii noștri vecini au o pisicuță?

Pisica era foarte mică și stătea co-coțată exact la mijlocul pervazului unei ferestre uriașe, ceea ce o făcea să pară și mai mică. Jasmine abia întrezări dungile maronii de pe blănița ei.

– Nu, nu știam, răspunse mama, luând-o de acolo.

Jasmine mergea cu spatele, continuând să se uite la pisicuță, care o privea și ea lung.

– I-am salutat doar în treacăt, când își despachetau lucrurile, îi aminti mama.

– Biata de ea! Probabil că au lăsat-o singură și au plecat la serviciu, spuse Jasmine tristă.

– Of, drăguț! Pe pisici nu le deranjează să fie singure, râse mama. Și, pe urmă, de unde știi că e o pisicuță? Ar putea fi un pisoi.

– Arată ca o fetiță, răspunse Jasmine. Și pisicile chiar se simt singure, mami, mai ales când sunt mici.

– Sunt sigură că o să aibă cu cine să se joace când stăpânii ei vor veni acasă, o liniști mama. Acum fugi!

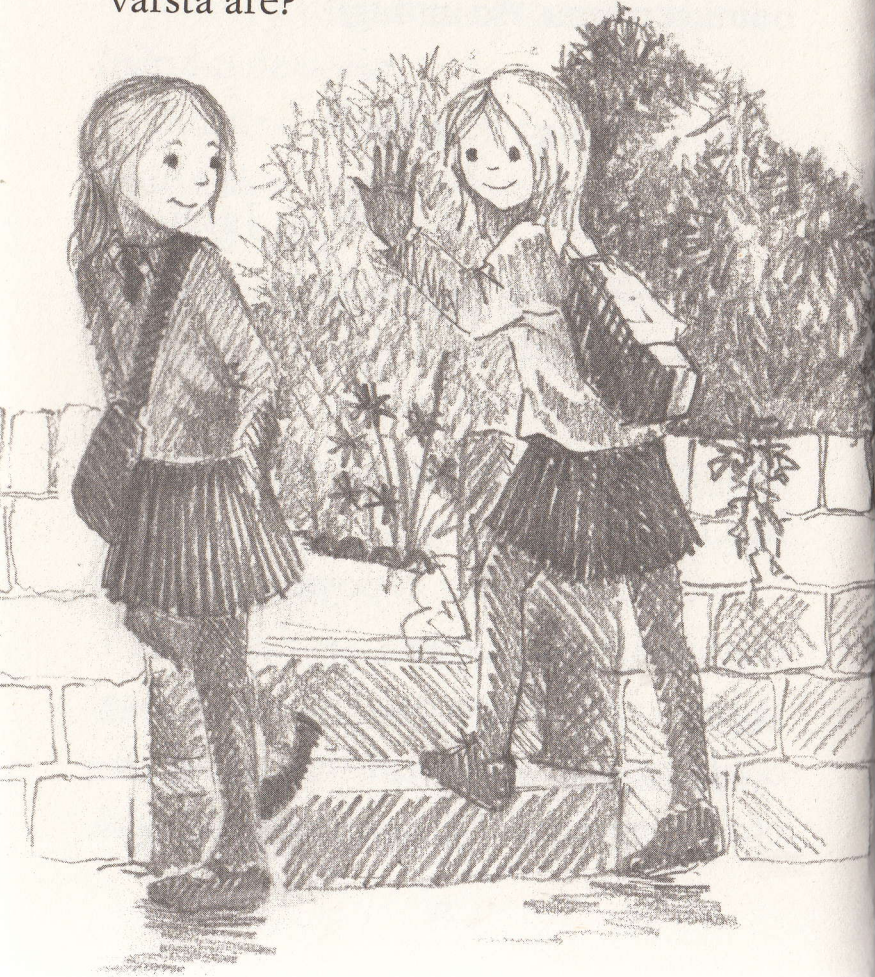

Mai târziu se dovedi că Jasmine avusese dreptate – pisicuța era o fetiță. Mama o invită la cafea pe Helen, doamna care se mutase în casa de alături, și, astfel, aflară totul despre drăgălașa lor pisică.

– O cheamă Star, îi povesti Jasmine celei mai bune prietene a ei, Lara, când se întorceau de la școală împreună. Are o blăniță dungată așa de frumoasă, chiar e superbă. Apoi, fetița oftă. Arată

exact ca pisica la care visez – știi tu, cea pe care sper să o am într-o bună zi.

– Ești așa de norocoasă că o să fii în casa de alături. Poate o să vină în grădina ta, spuse Lara cu invidie. Știi ce vârstă are?

– Aproape trei luni. Au primit-o de la un prieten a cărui pisică a făcut pui. Au fost puțin îngrijorați că mutarea asta o s-o agite, dar ei nu-i pasă. Nu vrea decât să iasă din casă.

– Nu o pot lăsa afară? întrebă Lara.

– Nu până nu-și termină toate vaccinurile, peste încă două săptămâni, îi explică Jasmine. Pe mâine! strigă ea când ajunseră la poarta ei.

În următoarele săptămâni, fetița se uită după Star de fiecare dată când trecea pe lângă casa vecinilor și de fiecare dată îi făcea semn cu mâna. Uneori, dacă stătea pe pervaz, pisicuța se ridica pe lăbuțele din spate și zgâria în zadar fereastra, de parcă ar fi vrut să treacă prin geam și să iasă afară la Jasmine, ca să fie mângâiată. Asta își dorea și Jasmine.

Star își spală cu grijă blănița, apoi se uită gânditoare în jur, prin grădină. Încă nu se obișnuise prea bine afară. De fapt, azi era prima zi în care stăpânii ei lăsaseră ușița neblocată. În weekend ieșise din casă singură, iar stăpânii ei îi pregătiseră niște boluri mari cu mâncare pentru pisici, ca să fie siguri că se întoarce. Bineînțeles că se întorsese! Își iubea casa, și coșul, și castroanele cu mâncare, și familia. Dar îi plăcea și să exploreze!

O porni către fundul grădinii. Tușișurile de muri de acolo erau fascinante, pline de adăposturi și locuri numai bune de ascuns. Când, în cele din urmă, termină de cercetat și se strecură din

STAR, O PISICUȚĂ SINGURĂ ÎN NOAPTE

nou afară, ochii îi scânteiau de încântare. Își linse îndelung blănița din jurul boticului, încercând să scape de gustul destul de ciudat de gândaci. Gândacii arătau delicios, ca niște boboțe umblătoare, dar nu aveau un gust prea bun.

Star se așază în mijlocul peluzei și închise ochii pentru o clipă, lăsând căldura soarelui de toamnă să-i încălzească blănița. Apoi se ridică și se rostogoli

într-o grămadă de frunze uscate. Când se plictisi de jocul ăsta, își întinse bine lăbuțele din față, apoi pe cele din spate și își căută o altă ocupație. Chiar lângă ea văzu un melc mișcându-se foarte încet pe o frunză și îl privi o vreme, dar își învățase bine lecția despre gândaci și nu încercă să îl mănânce.

Atunci observă gaura de sub gard. De fapt, Star nici nu știa ce era un gard. Nu înțelegea că de cealaltă parte se afla o altă grădină. Dar spărtura aceea micuță părea foarte interesantă.

Groapa nu era foarte mare, așa că trebui să râcâie puțin pământul ca să poată trece pe sub gard. Star avea lăbuțele unei pisicuțe de casă, cu pernute rozalii, dar efortul de a săpa sub gard le înăspri puțin. Era o senzație plăcută.

Pisicuța ieși în grădina casei de alături și se opri să se spele. Apoi se uită în jur cu interes.

Deodată o zări pe Jasmine. Uimită că nu era singură, făcu ochii mari, mai ales că Jasmine era atât de tăcută. Dar nu fugi înapoi pe sub gard. Star o recunoscuse pe fetița prietenoasă care îi făcea mereu cu mâna când trecea pe lângă casa ei.

Era la mijlocul vacanței intersemestriale. Jasmine ieșise în grădină, să lase păsărelelor firimiturile de pâine prăjită de la micul dejun, când zări cu coada ochiului o fulgerare gri-maronie. Întoarse încet capul, să vadă ce fel de